

Z Dodatkami kosztuje
w prenumeracie: Bez po-
czty: kwartalnie 4 zł.;
miesięcznie 1 zł. 40 cent.
Z pocztą: kwartalnie 6 zł.;
miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie
drukem garmont, 7 cen-
tów od wiersza — Rekla-
macye są wolne od opłaty
pocztowej.

Część urzędowa.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył wydać następujące najwyższe pismo odręczne:

„Kochany kawalerze Merkl! Przybyłem do Mego Księstwa, do Mego kochanego wiernego ludu szląskiego, by podziękować mu osobiście za jego godne chwały, szlachetne postępowanie w czasach ciężkiej niedoli. Wyjeżdżając z drogiego Mi kraju czuję potrzebę powtórzyć wdzięczne uznanie z sercem tem bardziej wzruszonem, iż w ciągu krótkiego Mego pobytu otrzymałem znowu najwymowniejsze dowody wierności, przywiązania i owego patryotyzmu, który w ścisłym połączeniu wszystkich krajów i ludów Austrii, w jej wielkości i potęgę, widzi jedyną podstawę pomyślności ściślejszej ojczyzny.

Opawa, 24. października 1866.

Franciszek Józef, m. p.“

Cesarskie rozporządzenie z 22. października 1866,
względem zniesienia pobieranego dotąd zamiast tax kontumacyjnych dodatku do cła.

Ku ułatwieniu komunikacji handlowej rozporządzam na mocy Mego patentu z 20. września r. z. (Dz. u. p. nr. 89), że dodatek do cła, pobierany na mocy Mojego postanowienia z 2. lutego 1849 (Dz. u. P. nr. 116) zamiast tax kontumacyjnych od towarów wprowadzanych przez Bukowinę, Siedmiogród, tudzież przez granicę hanaacką, sławońską, banańską i karlsztadzką, ustaje zaczawszy od dnia 1. listopada 1866.

Opawa, 22. października 1866.

Franciszek Józef, m. p.

Mensdorff Fml. m. p.

Wüllerstorff m. p.

W zastępstwie ministra wojny:

Becke m. p.

Z najwyższego rozporządzenia:

Bernard Meyer m. p.

Minister sprawiedliwości nadał cztery opróżnionych przy lwowskim sądzie krajowym posad radców sądu krajowego, radcom sądów obwodowych *Edwardowi Sommer*, i *Jakubowi Bołoz-Antoniewiczowi* w Przemyślu, tudzież *Janowi Stenzel* i Drwi. *Ludwиковi Peplowskiemu* w Samborze.

Minister sprawiedliwości nadał opróżnioną przy sądzie krajowym w Czerniowcach posadę radcy sądu krajowego, radcy sądu obwodowego w Stanisławowie *Janowi Mayer*.

Część nieurzędowa.

Lwów, 29. października.

Stan zdrowia Cesarzowej Charlotte miał podług telegramu dziennika „Standard“ bardzo znacznie się polepszyć. Dostojna pacjentka przechadza się często po parku, zajmuje się codziennie kilka godzin malarstwem i czytaniem, a czasami grywa na fortepianie. Symptomata jej słabości są już widocznie o wiele łagodniejsze, i jest nadzieja, że w krótkce nastąpi zupełne wyzdrowienie.

Ich Mość Królestwo sascy przybyli do Drezn na dnia 26. b. m. U granicy kraju powitał Króla burmistrz Drezn przemową. Twierdza Königstein salutowała pociąg królewski 21 wystrzałami z dział. Pruski komendant twierdzy powitał Króla na peronie. Król dziękował, podając rękę saskiemu podkomendantowi. W Pirnie występowala pruska, w Pillnitz saska załoga. Za przybyciem do Drezn wydał Król proklamacyę, w której dziękuje Sasom za wierność, dochowaną w dniach ciężkiej próby i zapewnia po dawnej miłości, że będzie się starał zagać rany kraju, popierać pomyślność jego, wykonywać sprawiedliwość i rozwijać w sposób umiarkowany polityczne instytucye kraju. W końcu przyrzeka Król pielęgnować nowy związek z taką samą wiernością, z jaką stał przy starym związku, i dokładać wszelkich starań, ażeby stał się on ile możności zbawienym dla Saxonii i Niemiec.

Osobny dodatek dziennika „Dresd. Journal“ ogłasza traktat pokoju z Prusami, którego ratyfikacye wymieniane zostały w Berlinie dnia 24. b. m. Główne warunki traktatu pokoju są następujące: Saxonja przystępuje do związku północno-niemieckiego. Reorganizacyja saskiej armii nastąpi, jak tylko ułożone zostaną postanowienia dla północno-niemieckiego związku na podstawie pruskiego projektu reformy związku. Tymczasem będzie twierdza Königstein oddana Prusom, załoga jej będzie mieszana, jak również w Dreźnie. Zresztą pójdzie na urlop wszystkie zbędne wojsko. Dopokąd nie nastąpi reorganizacyja, dostawiać będą Prusy wojska potrzebnego

na załogi w Saxonii. Wszystkie wojska saskie, które powrócą, przejdą aż do dalszych rozporządzeń pod naczelnie dowództwo komenderującego generała pruskiego. Jako wynagrodzenie kosztów wojennych płaci Saxonja dziesięć milionów talarów, z potrąceniem jednego miliona za odstąpienie ramienia kolei żelaznej z Löbau do Zgorzelic, a to w trzech terminach do końca kwietnia 1867. Pruskie gubernatorstwo wojskowe dla Saxonii i komisaryat cywilny ustają z dniem wymiany ratyfikacyi. Saxonja popierać będzie budowę kolei żelaznej z Lipska na Pegau do Zeitz. Prusom przysłuży wyłączne prawo do zarządu telegrafów w Saxonii. Przez czas trwania stanu wojennego nie będą karane osoby politycznie skompromitowane. Saxonja ma spłacić pretensye uniwersytetu lipskiego do zakładów w Merseburgu, Naumburgu i Zeitz. Monopol soli będzie zniesiony. Co do reprezentacyi dyplomatycznej oświadcza się Saxonja wraz z Prusami gotową uregulować ją podług zasad, jakie będą w ogóle obowiązującymi dla północno-niemieckiego związku.

Hanowerski dziennik ustaw ogłasza rozporządzenie jeneralnego gubernatora, względem hanowerskiej administracyi cywilnej. Funkcyja hanowerskich ministerstw departamentowych ustaje, a w ich miejscu urzędować będą przy jeneralnym gubernatorze trzy departamenty, spraw wewnętrznych, finansów i wyznań.

Pruski „Staatsanzeiger“ ogłosił prawo wyborcze do północno-niemieckiego parlamentu. Według „Norddeutsche allgemeine Zeitung“ zdaje się jednak, iż rozpisanie wyborów i zwołanie parlamentu nie tak rychło nastąpi. Bo naprzód trzeba żeby się wszystkie rządy do związku północnego należące względem terminu zwołania parlamentu między sobą porozumiały, a następnie zważyć wypada, iż parlament posiedzeń swych jednocześnie z sejmem pruskim odbywać nie może, dla tego parlament dopiero po zamknięciu sejmiku zwołany być może. „Sejm zaś pruski“, mówi dziennik półurzędowy, przynajmniej jeszcze trzy miesiące trwać będzie, prócz budżetu będzie bowiem miał i inne sprawy do załatwienia, chociaż nie będzie jeszcze rozbiarał propozycyi względem zaprowadzenia konstytucyi pruskiej w krajach nowo przyłączonych. Ponieważ pod tym względem odbywać się jeszcze będą narady z urzędnikami i innemi znacześniejszymi osobami tychże krajów, przeto odnośne wypracowania wymagać będą dłuższego przeciągu czasu, zdaje się więc, iż sejm pruski po ukończeniu kadencji na którą zwołany będzie, przed dniem 1. października 1867 r. raz jeszcze na nadzwyczajne posiedzenie zwołany będzie.

„Patrie“ i „France“ zaprzeczają stanowczo wszelkim pogłoskom o zmianie ministeryalnej we Francyi.

Według „Pays“ rząd francuski zmienić miał pierwsiastkowo swe postanowienie względem sposobu wyprowadzenia wojska francuskiego z Meksyku. Według najnowszego postanowienia 8000 wojska francuskiego opuścić mają Meksyk w listopadzie b. r. Reszta korpusu ekspedycyjnego, 22.000 wojska, na raz jeden z Meksyku wyprowadzona będzie.

„Etendard“ pisze z Madrytu, że Królowa hiszpańska nie miała nigdy na myśli poselania wojska do Rzymu, lecz tylko oświadczyła Ojcu świętemu, że gotowa jest stawić okret do jego dyspozycyi, któryby go do Hiszpanii przywiózł. Podobną też propozycyę rząd hiszpański zrobić miał Królowi neapolitańskiemu i jego rodzinie, lecz obydwie propozycye na teraz przyjęte nie zostały.

„Patrie“ zaprzecza temu, jakoby rząd francuski myślał o pożyczce w sumie jednego miliarda, a „France“ i „Etendard“ dodają, że nie ma zgola mowy o żadnej pożyczce, ani wielkiej ani malej.

Z Warszawy donoszą pod dniem 20go b. m., iż oczekiwany tam był Książę Michał wraz z swoją rodziną; jednak nie przybył lecz z Liwaryi przez Białystok i Brześć wprost się udał do Petersburga, na ślub Cesarzewicza następcy tronu. Rekrutacyja rozpoczęła się już w Królestwie Polskiem i odbywa się spokojnie. To co dzienniki pisały o znacznym gromadzeniu wojska w południowej stronie cesarstwa rosyjskiego, prostym jest wymysłem. — Destytucya jen. Kaufmana, który jako wielkorządca Litwy, poprzednika swego Marawiewa prześcignął jeszcze w surowości i nieprzyjaźni przeciwko tym co nie należą do narodowości rosyjskiej i co nie są wyznania prawosławnego, dobre tu zrobiła wrażenie. Tutejsze dzienniki polskie poczynają powstawać przeciwko nominacyi hr. Gołuchowskiego na namiestnika Galicyi nie chcąc pozostać poza patryotyzmem organów moskiewskich, i występując jako reprezentanci Rusinów galicyjskich. Lecz nawet rozsądni Rosyjanie, nienawicią nie zaślepieni, ganią tak niewłaściwe i niemądre prowokacye.

Monarchia austriacka.

Wyciąg z protokołów posiedzeń Wydziału krajowego z dnia 27. września, 3., 13., 20. i 23. października 1866.

C. k. Prezydium Namiestnictwa uwiadamia, iż J. E. pan minister stanu nie jest w położeniu przychylnie przedstawić Najja-

ściszej Panu prośbę wysokiego Sejmu o przyznanie ks. ks. wikaryuszom i administratorom obu obrządków dyet i kosztów podróży, tudzież wynagrodzenie za uszkodzenia mebli z funduszu religijnego w razie przeniesienia ich na inne miejsca przeznaczenia, albowiem w razie uwzględnienia tej prośby, do której niezawodnie przyłączyłoby się duchowieństwo innych prowincyi, skarb Państwa zaopatrujący prawie bez wyjątku w stanie biernym zostające fundusze religijne, ponosiłby nowy znaczny ciężar, a niewypada obarczać publicznych funduszy ponoszeniem kosztów podróży, wynikających z rozporządzeń wydawanych przez przewiel. xx. Biskupów zupełnie niezawisłe od wpływu władz rządowych.

Zamianowano Bernarda Kalickiego pisarza dziennego w Wydziale krajowym prow. kancelistą kl. II.

Na prośbę pozarem dotkniętej gminy Kozłów obw. Brzeżańskiego udzielono tej gminie zapomogę z funduszy składkowych w kwocie 300 złr. w. a., poruczając rozdzielenie tej kwoty p. Marjanowi Hoppenowi.

Najjaśniejszy Pan najw. postanowieniem z 19. września 1866, nadał opróżnione miejsca funduszowe w zakładach wojskowych, a to: miejsca wyższego rzędu Stanisławowi Marszałkiewiczowi, Włodzimierzowi Gólkowskiemu i Piotrowi Fiałkowskiemu, zaś miejsca niższego rzędu Wincentemu Borowskiemu, Emilowi Pacowskiemu, Konstantemu Czarkowskiemu i Stanisławowi Szczęsniewiczowi. Zarazem rozkazał Najjaśniejszy Pan, ażeby na przyszłość przedkładane były oprócz podań w propozycyi umieszczonych, także podania reszty ubiegających się kandydatów.

Wskutek poczynionych kroków ze strony Wydziału krajowego udziela lwowska krajowa Dyrekcyja skarbu wykaz 11 miejsc obwodu Stanisławowskiego i Kołomyjskiego, w których otwarte zostały źródła surowicy dla użytku gmin; wezwano przeto lwowską Dyrekcyję skarbu o udzielenie dalszego wykazu, a krakowską Dyrekcyję skarbu o udzielenie wiadomości, jakie w tej mierze poczyniono kroki w okręgu Krakowskim.

Wskutek odezwy Prezydium Namiestnictwa względem odebrania ruchomości pozostałych po rozwiązaniu wolnego pułku Krakusów na rzecz funduszu krajowego, udano się do Prezydium Namiestnictwa, ażeby w porozumieniu z jenerałą komendą zlikwidowało i zrehabilitowało należności funduszu krajowego, przyczem zastrzeżono, iż w razie gdyby zamiast przychodu, okazały się tylko wydatki dla funduszu krajowego, takowe nie mogłyby być pokryte z funduszu krajowego, albowiem wydatki podobnego rodzaju nie są przewidziane budżetem krajowym.

Wezwano Prezydium Namiestnictwa o przeprowadzenie obrachunku co do zaliczek wydanych z funduszu krajowego na dostawę remont w r. 1859 i o zwrot ewentualnych należności tegoż funduszu.

Wezwano Prezydium Namiestnictwa o wyjaśnienie, pod jakimi okolicznościami nastąpiło zlanie się krakowskiego i lwowskiego funduszu ochotników z r. 1859 z funduszem krajowym, które to fundusze najw. postanowieniem z 22. kwietnia 1866 przekazane zostały funduszowi krajowemu.

Wezwano Krakowską i Lwowską komendę żandarmerji o udzielenie kontraktów najmu lokalności na umieszczenie żandarmerji, inwentarzy sprzętów sprawionych na koszt funduszu krajowego i rezultata przeprowadzonej redukcji żandarmerji.

Wysoki Sejm uchwalił na posiedzeniu dnia 3. lutego 1866 na podstawie §. 19. stat. kraj. następujący wniosek do c. k. Rządu:

„Taryfa podatku konsumcyjnego od mięsa powinna być ustanowioną dla każdego kraju koronnego z należytem uwzględnieniem przeciętnej wagi bydła i przeciętnej ceny mięsa tego kraju tak, ażeby wysokość podatku w stosunku do przeciętnej ceny cietnara mięsa była równą we wszystkich krajach koronnych.“ C. k. ministerjum skarbu nie przychyliło się do tego wniosku. W ośnośnym reskrypcie przyznaje c. k. ministerstwo skarbu, iż wniosek ten dąży bezprzecznie do udoskonalenia opodatkowania konsumcji mięsa przez zamierzoną większą równość w rozkładzie tego podatku i nie zapoznaje, że uwzględnienie przeciętnej wagi bydła bitego w pojedynczych krajach koronnych może nieco przyczynić się do sprawiedliwszego rozkładu podatku od mięsa, wszelako widzi tak bardzo wielkie trudności dokładnego sprawdzenia tej przeciętnej wagi w tak wielu krajach koronnych, — zaś z drugiej strony uważa podatek konsumcyjny poczynający się od 87½, 70 i 40 centów od cietnara mięsa w miejscowościach I. a względnie II. i III. klasy taryfowej, jako tak mały, że z powodu rozmaitości rzeczowej wagi przeciętnej nie mogą zdarzać się w tem opodatkowaniu różnice, któreby usprawiedliwiły nie pewne usiłowania zwalczania tych trudności. Co do uregulowania taryfy podatku od mięsa w pojedynczych krajach koronnych podług wysokości ceny mięsa, zauważało c. k. ministerstwo skarbu, iż nie można dojść pod jakim względem opodatkowanie mięsa byłoby ulepszone, gdyby w jednym i tym samym okręgu ekonomicznym nakładano krajom konsumującym drogie mięso właśnie dla tego, że wyższą mają cenę mięsa stosunkowo także i większy podatek od mięsa. — Do tych uwag dodaje c. k. ministerjum skarbu i te okoliczności, że opodatkowanie mięsa w niemiecko-słowiańskich prowincjach dopiero w r. 1862 było przedmiotem legizlacji, że przeto nowa reforma w tym względzie mogłaby wywołać w ogóle naprzeciw opodatkowaniu mięsa niekorzystne usposobienie. Wydział krajowy nie mogąc podzielać w zupełności zapatrywania c. k. ministerjum skarbu na tę sprawę, zamierzył nowe w tym względzie wnieść do wysokiego Sejmu przedłożenie, wszelako oparte na do-

kładnych statystycznych danych mogących służyć do uzasadnienia wniosków i przeprowadzenia reformy opodatkowania, o których doświadczenie poczyniono stosowne kroki.

Przyjęto do wiadomości podziękowanie gmin powiatu Horodeńskiego złożone u Wydziału krajowego za udzielanie zapomóg nieurodzajem dotkniętym.

Przyjęto do wiadomości patent cesarski z dn. 14. października b. r. o zwołaniu sejmów krajowych na dzień 19. listopada 1866.

Prezydium Namiestnictwa oznajmia o rozpisaniu wyboru posła w ciele większych posiadłości obwodu czortkowskiego na dzień 19. listopada 1866.

Zamianowano Jędrzeja Karmalitę portyerem w kancelaryi Wydziału krajowego.

Lwów, 27. paźdz. (*Stan zdrowia we Lwowie.*) Stan zdrowia we Lwowie polepszył się w miesiącu wrześniu, zmniejszyła się bowiem w ogóle liczba chorych. Panującymi były przeważnie choroby kataralne i tyfus, atoli mimo pory jesiennej objawiały się one w formach wcale łagodnych.

W lwowskim szpitalu powszechnym było z końcem sierpnia chorych 682, do tych przybyło we wrześniu chorych 578, a z tych wszystkich chorych w sumie ogólnej 1260, wyszło uleczonych w ciągu miesiąca osób 542, umarło 38, a pozostało w szpitalu z końcem września 680.

Lwów, 29. października. Mieszkańcy miasteczka powiatowego Rudki, przejęci głęboką wdzięcznością dla Najj. Pana z powodu mianowania Jego Excelencyi hr. Gołuchowskiego namiestnikiem Galicji, urządzili dnia 24. b. m. uroczyste nabożeństwo w kościele parafialnym na którym znajdowali się wszyscy c. k. urzędnicy, żandarmerja, straż finansowa i mnóstwo ludu. Wieczorem miasteczko było iluminowane i lud przeciągał po ulicach przy odgłosie wystrzałów moździerzy i muzyki.

Lwów, 29. paźdz. Wyborcy z grona większych właścicieli ziemskich obwodu Sanockiego, wybrali d. 25. b. m. deputowanym na sejm Dra Józefa Majera, prezesa Towarzystwa naukowego krakowskiego, profesora i byłego rektora uniwersytetu Jagiellońskiego, a to na krzesło opróżnione zgonem ś. p. x. Alexandra Dobrzańskiego.

Kraków, 26. paźdz. (*Poddani austriaccy wypuszczeni z niewoli rosyjskiej.*) Następujący poddani austriaccy wypuszczeni z niewoli rosyjskiej odstawieni zostali do urzędu powiatowego w Jaworzniu i odesłani do miejsc stałego pobytu: Ignacy Michalski, 48 lat obrz. rz. k., traktiernik z Krakowa i Ignacy Murczyk, obrz. rz. k. stanu wolnego, 36 lat, czeladnik szewski.

„Wiener Journal“ z dnia 26go b. m. zamieścił artykuł następujący:

„O organizacyi sądownictwa nikt nie zaprzeczy, że sądownictwo nasze koniecznego wymaga przekształcenia, i to nie tylko w niektórych częściach, lecz z wyjątkiem powszechnego kodexu cywilnego, we wszystkich prawie oddziałach pod względem materialnego i formalnego prawa. Rząd nie tylko zdanie to podziela, ale nadto czynem według niego postępuje, nakazawszy rozległe prace przedwstępne, które dziś już pozwalają rozpatrzyć się w tem, co dokonane być ma.“

„Jako na główną zasadę zgodzono się na to, iż każdemu obywatelowi dana być powinna sposobność dochodzenia prawa swego najmniejszymi kosztami i w najkrótszym czasie, jednak przy największej ile być może rekojmii prawdziwie sprawiedliwego orzeczenia, następnie zaś zgodzono się na to, iż cel dopięty być powinien z najmniejszymi, ile tylko być może, ofiarami ze strony rządu. Dopięć tego jednak tylko można na drodze takiego postępowania sądowego, któreby sądy tak kolegiałne jak i jednoczłonkowe uwolniły od dotychczasowego sprawami przeciążenia. Cel ten osiągnąć można zaprowadzeniem sądów pokoju, do których zakresu należałyby wszystkie sprawy drobniejsze, i które byłyby pierwszą instancją, przez którą strony spór wiodące przechodziłyby musiały.“

„Sądy pokoju okazały się w wielu krajach tak właściwymi, iż spodziewać się można, że i u nas ludność chętnie się do nich przyzwyczai. Sympatye, jakie się za instytucją takową dziś już, zanim ona w życie weszła, odzywają, wzmoćnią się i staną się prawdziwym upodobaniem. Można być pewnym, że wielka jeżeli nie większa część owych sporów, w których idzie o przedmiot częstokroć nie znaczny, sporów wpływających raczej z zajądlności stron, które się między sobą prawują, przez interwencję sędziego pokoju załatwione będą. Władza połączona z chęcią zagodzenia sporu wielkie ma moralne znaczenie, któremu lud chętnie ulega.“

„Przy zapowiedzianej reorganizacyi sądownictwa wypadałoby zwrócić uwagę na dwa przedmioty, które życia codziennego żywo dotykają. Mamy tu na myśli pertraktację spadków i administrację sierociennego majątku. W obu tych przedmiotach postępowanie prawne ściśle jest określone, idzie więc tylko o spieszniejsze załatwienie, a nikt nie zaprzeczy, że ludność takowe z chęcią powita, znając ociężałe postępowanie w sprawach tego rodzaju bądź z odgłosu, bądź z własnego doświadczenia. Główną zasadą byćby powinno, iż w sprawy tego rodzaju sądy wtenczas tylko wdawać się powinny, jak z konieczności wypadła, żeby orzeczenie sędziego zapadło. Ten

KRONIKA.

jeden przypadek pominawszy wypadłoby pertraktację spadków poruczyć urzędnikom osobno mianowanym, którzyby płatni byli pobieraniem umiarkowanej taksy za pracę swoją, wszystko zaś za tem przemawia, żeby administracja sierocinnego majątku gminom przekazana była.

„W wielu krajach instancje sądowe nie są dla wszystkich spraw jedne i te same, różnią się i owszem według ważności spraw. Można by i u nas spróbować, czyliby dla spraw mniej ważnych sądy obwodowe i krajowe jako instancje apelacyjne użyte być nie mogły.“

„Wielkie znaczenie miałyby zasada, żeby granice urzędów politycznych były ile możności te same, co granice sądów powiatowych, gdzie zaś w jednym obwodzie politycznym wypada zaprowadzić kilka sądów obwodowych, ażeby mianu był wzgląd na rzetelne potrzeby. Kombinacja ważnych interesów wtenczas tylko miejsce mieć może, jeżeli najwyższe władze administracyjne i sądowe zgodzą się na właściwy plan organizacyjny aż do najmniejszych szczegółów.“

Dotknęliśmy tu niektórych punktów, które zdawały się nam konieczne jeżeli sądownictwo w Austrii z powszechnem zadowoleniem zarządzane być ma. Cieszymy się, iż zdanie nasze zgadza się ze zdaniem rządu. Dodamy jeszcze, iż postępowanie ustne w sprawach tak cywilnych jak i karnych w najrozleglejszy sposób ma być zaprowadzone, temi więc głównymi zarysami dowiedliśmy, że rząd szczerze się o to stara żeby ludy Austrii miały sądownictwo stateczne, ile możności z największym pospiechem działające. Niezawodnie sprawiedliwy wymiar sprawiedliwości cechuje państwo na prawie oparte, spieszny zaś wymiar takowej sprawiedliwości państwo takowe doskonałem czyni.“

(Nowa ustawa względem uzupełnienia armii.) Rozpoczęte od dawna w ministerstwie wojny i ze strony naczelnej komendy armii prace przygotowawcze nad projektem nowej ustawy rekrutacyjnej są już na ukończeniu. Jak donosi „Kamerad“, miano przytem na względzie powszechny obowiązek do służby wojskowej, o ile takowy da się w ogóle zastosować do właściwych stosunków austriackich, i może przeto nastąpić stosowne powiększenie armii operacyjnej i utworzenie dość silnej armii rezerwowej jednej lub dwóch kategorii i z odpowiednim znizeniem czasu czynnej służby. Właściwe stosunki w Austrii, nierówny stopień wykształcenia ludu i narodowe właściwości czynią ułożenie nowej ustawy rekrutacyjnej z zastosowaniem ile możności zasady powszechnej służby wojskowej o wiele trudniejszym niż przy stosunkach zupełnie jednostajnych.

Praga, 26. października. (Pobyt Najj. Pana.) Wczoraj przy przedstawieniu członków wydziału krajowego marszałek miał następującą przemowę: Wydział krajowy wita Jego Ces. Mość w stolicy kraju. Królestwo doznało ciężkich ciosów ale niezachwiała się jego wierność. Cesarz Jego Mość uznał to i postanowił przekonać się osobiście o położeniu kraju. Jego Ces. Mość niech przyjmie dzięki za tę łaskę i będzie przekonany, że w chwili obecnej gdzie chodzi nie tylko o złagodzenie strat materyalnych lecz oraz o nowe zjednoczenie państwa i o polityczne stanowisko Czech, cały kraj z nadzieją i zaufaniem zwraca się do Cesarza i Króla.

Jego Ces. Mość odpowiedział:

„Uznaje wierność i lojalność kraju. Dziękuję wydziałowi krajowemu za składki urządzone na wsparcie okolic dotkniętych wypadkami wojny i zapewniam, że będę starał się wszelkimi siłami łagodzić i goić rany zadane wojną.“

Nastąpiło przedstawienie każdego z członków wydziału i Jego Ces. Mość raczył rozmawiać z niektórymi. Później Najj. Pan przyjmował Arcybiskupa, prałatów, kapitułę katedralną, biskupa Iriks, i dziękował duchowieństwu za modlitwy i ofiary. Nakoniec odbyło się przedstawienie radców tajnych, szlachty, znakomitości wojskowych, oficerów sztabowych i wyższych, władz politycznych i finansowych pod przewodnictwem namiestnika, władz sądowych, uniwersytetu, reprezentacji gminnej i deputacji milicji miejskiej.

Najj. Pan wyraził reprezentacji gminnej najwyższe swoje uznanie a milicji miejskiej swoje zadowolenie i przyznał tejże prawu zaciągania warty na zanku za każdym pobytom monarchy; następnie ustanowił medal pamiątkowy przeznaczony dla każdego członka tej milicji, w nagrodę wierności i poświęcenia nosić się mający na wstążce w kolorach kraju. Po jednej stronie medalu wybity będzie wizerunek Jego Ces. Mości, po drugiej rok 1866.

Nareszcie odbyło się przedstawienie izby handlowej, izby adwokatów i notaryuszów, politechniki, filii intytutu kredytowego tudzież reprezentacji gminnej Smichowa i Karolinenthalu.

Dziś zrana Najj. Pan znajdował się na mszy ś. na której celebrował J. Em. kardynał. Następnie Jego Ces. Mość oglądał katedrę i relikwie Ś. Jana.

„Prager Ztg.“ zawiera cesarskie pismo odręczne do hr. Rothkircha uwiadamiające o ofiarowaniu przez Najj. Pana sumy 20.000 złr. dla ubogich miasta Pragi tudzież pismo odręczne do burmistrza względem medalu wyżej rzeczowanego.

Dziś przedpołudniem Najj. Pan udzielał audyencye prywatnej. O godz. 12. zwiedzał ratusz, oglądał zegar astronomiczny i plany teatru narodowego. Przed ratuszem trzy korpusy milicji miejskiej defilowały przed Jego Ces. Mością i straż ogniowa wykonała manewry.

Później Najj. Pan zwiedzał muzeum krajowe, zakład gazowy miejski, kościół w Karolinenthal i fabrykę maszyn Rustona i spółki.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sadzie krajowym.) Kradzież. Dnia 24go b. m. stawał przed kolegium pięciu sędziów (prezyd. radca sądu kraj. p. Jorkasz, oskarż. zastęp. prok. pań. p. Buszak, obrońca p. adw. kraj. Dr. Smiałowski) Jakób Kostecki ze Lwowa, 57 lat, stanu wolnego, obrz. rz. kat., dawniej stolarz, już 5 razy karany kryminalnie za kradzież a 5 razy uwolniony z braku dowodów (przepędził w więzieniu ogółem 36 lat swojego życia). Wkrótce po wyjściu z więzienia przytrzymany przez policyanta w sierpniu b. r. w noc. rzucił kielich mszalny, i przyznał się, że skradł go równie jak inne rzeczy, które przy nim znalezione, ogółem wartości 45 złr. w klasztorze pp. Benedyktynów we Lwowie, dostawszy się tam przez okno. Na ołtarzu porozrzucał hostję. Skazany na 6 lat cięż. więzienia, (prok. prop. 8 lat) przyjął wyrok.

Ostatnia poczta.

Praga, 26. października. Najjaś. Pan udzielał dziś posłuchania do 140 osobom. Przy odwiedzinach w ratuszu raczył Jego Ces. Mość wpisać imię Swoje do pamiętnika. Potem ukazał się Jego Ces. Mość na balkonie ratusza, kazał defilować gwardyi miejskiej i przypatrywał się produkcyi straży ogniowej, która odbywała się na trzech domach i wypadła świetnie. Najjaś. Pan wyraził się bardzo pochlebnie o urządzeniu straży ogniowej. O godzinie 1. nastąpiły odwiedziny w muzeum, później zwiedzał Monarcha kościół w Karolinenthal, szkołę i fabrykę Rustona, gdzie były ustawione części mostu Franciszka Józefa. O godzinie 5tej była uczta dworska, na którą zaproszeni byli kardynał, szlachta, dygnitarze sądowi, szefowie władz cywilnych i wojskowych, rektorowie uniwersytetu i politechniki i prezydent izby handlowej. Wieczorem było świetne przedstawienie w teatrze. Gdy Najjaś. Pan wszedł do loży dworskiej, zaspiewano hymn ludu, poczem nastąpiły liczne okrzyki. Jego Ces. Mość raczył zabawić przeszło godzinę w teatrze.

Praga, 27. paźdz. Wystosowane do Jego Eminencyi kardynała księcia Schwarzenberga cesarskie pismo odręczne wyraża najzupełniejsze uznanie i najgorętsze podziękowanie za bezprzykładną lojalność i troskliwość o dobro publiczne w ciągu nieszczęśliwych wypadków w najpoważniejszym czasie. Drugie najwyższe pismo odręczne z 26. b. m. uznaje znakomitą wierność i lojalność w czasie wypadków wojennych, pielegnowanie ranionych i popieranie rządowych środków i działań wojennych. — Najjaś. Pan odwiedzał w towarzystwie fml. Crenneville o godz. 11. przed południem znajdujących się w wili Kińskiego ranionych oficerów. Rekonwalescenci oczekiwali Jego ces. Mość ubrani, ciężko zaś ranieni w łóżku. Jego Mość Cesarz dowiadywał się troskliwie o stan zdrowia chorych i przemawiał uprzejmie do każdego z 17stu oficerów. Potem opuścił Najjaś. Pan wilę prowadząc pod ramię księcia Colredo. Później nastąpiły odwiedziny w zakładach technicznych. Tu przyjmowali Jego ces. Mość marszałek kraju, Wydział krajowy, asesor Görner, korpus nauczycieli, rektor Koristko i studenci. Rektor miał przemowę, na którą Jego Mość Cesarz odpowiadał po niemiecku i po czesku. Najjaś. Pan zwiedzał wszystkie oddziały i dowiadywał się o metodę nauki i o postępy. Zgromadzeni studenci wznosili częste okrzyki: „Ślawa!“ W końcu nastąpiło zwiedzenie głównego szpitalu, a mianowicie wszystkich kliniek i pojedynczych oddziałów chorych. Jego Ces. Mość przyjmowany przez dyrektora, profesorów i wszystkich lekarzów szpitalnych raczył wyrazić najwyższe swoje zadowolenie. Po południu zwiedzał jeszcze Jego Ces. Mość szpital załogowy, dom obłąkanych, szpital handlowy i fabrykę skór Goldschmida. Wieczorem było w teatrze czeskim świetne przedstawienie. Jego Ces. Mość wszedł o godzinie upoś do 8mej do loży dworskiej i został powitany okrzykami i odspiewaniem hymnu ludu. Na przedstawieniu raczył zabawić Monarcha całą godzinę. Prezentacya obecnych w Pradze posłów sejmu krajowego i naczelników powiatowych nastąpi jutro; pierwszych jest 60, drugich zanielowano dziś 130.

Wenecya, 27. października. Rezultat powszechnego głosowania jest następujący: 636.679 głosów *tak*, a 68 *nie*; 367 głosów unieważniono. Urzędowe ogłoszenie nastąpi zapewne dzisiaj.

Paryż, 27. października. Dwór cesarski udaje się 7. listopada do Compiègne.

Petersburg, 26. października. Cesarski manifest ogłasza zaręczyny W. Księcia następcy tronu i nadaje Księżniczce Dagmar tytuł: „Cesarska Wysokość“. W. Książę Michał, namiestnik Kaukazy, przybył tu z małżonką. Według wiadomości z Konstantynopola z 23. b. m. uznał Książę Rumunii Księstwa Naddunajskie jako integralną część państwa tureckiego, a oraz podstawy traktatu paryskiego.

Bukareszt, 27. paźdz. Jak słychać, otrzymał dyplomatyczny reprezentant Rosji od swego rządu osobną instrukcję, ażeby nie był obecnym przy składaniu Księżciu urzędowych gratulacji przez korpus konsularny.

Konstantynopol, 26. paźdz. Według wiadomości z Kandyi toczyła się tam od 3 dni walka, która trwała jeszcze w chwili odpłynięcia statku parowego. Według doniesienia w „Levant-Herald“ mieli powstańcy odnieść korzyści. Panuje z obu stron gwałtowne oburzenie. Księcia Karola rumuńskiego przyjmowali wszyscy ministrowie w Porcie. Inwestytura już się odbyła. — Dotąd oznajmiono z Czarnego morza 9 wypadków rozbicia okrętów, między temi jednej barki austriackiej.

Quebec, 14. paźdz. Pożar zniszczył 2500 domów i zrzadził przeto szkodę na 3 milionów dolarów. — Z nad Rio-Grande, donoszą pod dniem 12. paźdz.: Jenerał Meja pobit zupełnie główną armię republikańską pod rozkazami Eskobedy pod Monterey.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 27. i 28. października 1866.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan po- wietrza wilgo- tnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	327.15	- 0.2	87.3	północny	sl.	śnieg
2. god. po poł.	327.61	+ 1.0	85.8	"	"	"
10. god. wiecz.	328.39	+ 0.9	88.0	zachodni	"	po chmurno
Wysokość śniegu 10..						
7. god. zrana	329.08	0.0	85.0	półn.-zach.	sl.	po chmurno
2. god. po poł.	328.5	+ 2.8	69.3	południowy	"	"
10. god. wiecz.	328.60	- 1.2	78.3	"	"	pogoda

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 27. października.

Hotel George: P. Hr. Komorowski Adam, z Konotop.
Hotel angielski: PP. Br. Horoch Wenc., z Moraniec. — Bogdański Edw., z Zabłociec. — Jaworski Apol., z Ordowa. — Weiss Adolf, burmistrz, z Jarosławia.

Hotel Krynickiego: Augertolzer Jul., c. k. podporucznik, z Włoch.
Hotel Kuhna: Lisowski Edw., c. k. przeł. powiat, z Radziechowa.
Hotel Krakowski: Poglies Karol, c. k. przeł. powiat, z Lubaczowa.

Dnia 28. października.

Hotel George: PP. Emendi Jan, z Moldawy. — Niezabitowscy Lubin i Franciszek, z Zameczka.
Hotel Langa: Br. Brunicki Emil, z Hureczka. — Kossecki Max., c. k. podporucznik, z Przemysła. — Debelski Leon, c. k. podporucznik, z Pardubitz.
Hotel angielski: Grocholski Wład., z Szczepialyna.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 27. października.

PP.: Ks. Gedroie Ged., do Strzelisk. — Hr. Baworowski Wenc., do Kułowa. — Hr. Michałowski Stan., do Bolestraszyce. — Hr. Muszyński Piotr, do

Krakowa. — Herlth Fran., do Gorajec. — Papara Jul., do Dolnicza. — Postruski Klem., do Seregni. — Skulimowski Józef, do Dynisk. — Urbański Rud., do Dobrosina. — Zawadzki Józef, do Belzen. — Höger Gust., c. k. kapitan, do Olomuńca.

Dnia 28. października.

PP. Zborowski Ign., c. k. przeł. powiat, do Brodów. — Brückmann Hen., do Majnicza. — Bogdański Edw., do Zabłociec. — Obertyński Leop., do Stronibab.

T E A T R.

Dziś (przedst. polskie): Nie ma męża w domu, komedia w 2 aktach z francus. „Wesele przy latarniach“, czyli: „Wielki skarb“, operetka komiczna w 1 akcie.

Kurs Lwowski.

Dnia 27. października.

	gotówką		towarem	
	zl.	c.	zl.	c.
Dukat holenderski	6	01	6	07
Dukat cesarski	6	05	6	12
Półimperyj zł. rosyjski	10	40	10	60
Rubel srebrny rosyjski	1	91	1	97
" papierowy rosyjski	1	63	1	66
Talar pruski	1	90	1	93
Polski kurant i pięciogłówny	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	72	02	72	85
" " " m. k. za 100 zł.	75	59	76	35
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne	66	33	67	17
5% Pożyczka narodowa	66	50	67	33
Akeye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	214	50	217	83
Akeye kolei lwowsko-czerniowieckiej	174	67	177	33

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 27. października.

	zlr.	kr.
5% Metaliki	59	50
5% pożyczka narodowa	66	25
Losy z 1860 roku	78	90
Akeye banku wiedeńskiego	708	—
" kredytowego	149	80
Londyn, 10 funtów szterlingów	128	30
Srebro	127	25
" towarem	—	—
Dukat pojedynczy	6	10

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 26. października.

1. Błog publiczny. (Za 100 zł.)	
A. Państwa.	pien. towar.
W austr. wal. po 5%	54.60 54.70
" " bez kuponów	— —
zwrotny po 5%	99.50 99.75
Z pożyczki narod. z proc.	— —
od stycznia do lipca po 5%	67.20 67.40
od kwiet. do paźdz. po 5%	66.70 67.40
Pożyczka w srebrze z 1864	— —
roku zwrotna w 35 latach	75. — 75.50
Z r. 1851 ser. B. po 5%	— —
Metaliki po 5%	59.50 59.75
Metaliki z proc. od maja do	— —
listopada po 5%	61.80 62. —
dtto. po 4 1/2%	51.30 51.60
dtto. " 4%	45. — 45.70
dtto. " 3%	34. — 35.50
dtto. " 2 1/2%	28. — 32. —
dtto. " 1%	11.40 11.60
Przez. do wyl. z r. 1839	— —
całe losy	150.50 151.50
Przez. do wyl. z r. 1839	— —
pięta część losów	149. — 150. —
Przez. do wyl. z r. 1854	73. — 73.50
Przez. do wyl. z r. 1860	— —
po 500 zł.	79.40 79.60
Przez. do wyl. z r. 1860	— —
po 100 zł.	86.50 87. —
Pożyczka z r. 1864 (z pre-	— —
miał) po 100 złr.	70.50 70.70
Renty Como po 32 lir. austr.	17.50 18. —
" " po 5%	53. — 55. —
Wylos. obl. dawn.	— —
długu państ.	45. — 45.50
" " 3 1/2%	39.75 41.25
" " 3%	— —
Przez. do los. obl.	— —
dawn. długu państ.	49. — 51. —
z proc. w kraju	40. — 41. —
" " 2 1/2%	45. — 45.50
" " 2%	40. — 41. —
" " 1 3/4%	35. — 35.50
dtto. z procent.	— —
za granicą	45. — 46. —
" " 4%	— —
B. Krajów koronnych.	— —
Nizszej Austrii	78. — 78.50
Wyż. Austrii	82.50 —
Saeburg	76. — 79. —
Czech	77.40 78. —
Morawii	76. — 77. —
Szląska	87. — 88. —
Styryi	78.50 80. —
Tyrolu	95. — 98. —

2. Stan oblig. domestykaln.	
Po 3% za 100 zł.	pien. towar.
Kar. Krainy i Wyb.	80. — 86. —
Węgier	67.75 68.75
Ban. Tem.	67. — 68. —
Kroacy i Slawonii	69.50 70.50
Galicyi	65.50 67.75
Siedmiogrodu	62.50 63.50
Bukowiny	64. — 65. —
Z klauzulą wylos. w r. 1867	63.75 66.25
Banat Temerz.	64.75 65.25
Lomb. wen. po 5%	— —
z r. 1850	— —
Dług Tyrolu	— —
" " 4%	— —
" " 3 1/2%	— —
Dług Salcburgu	— —
" " 3%	— —
" " 2 1/2%	— —
Dług Krainy	— —
" " 2%	— —
" " 1 3/4%	— —
Gal. d. zw. z r. 1866	7% 90. — 90.50
3. Akeye. (Za sztukę.)	
Banku narodowego	709. — 710. —
Inst. kred. dla handlu po	— —
200 zł. w. a.	149.80 150. —
Niz. austr. tow. eskom.	— —
po 500 zł.	585. — 587. —
Banku anglo-austryackiego	— —
na 200 złr. (20 ft. ster.)	— —
z wpłatą 30%	78. — 78.50
Póln. kol. po 1000 zł. m. k.	1600. — 1605. —
Tow. kolei żel. państwa po	— —
200 zł. m. k. czyli 500 fr.	192.70 192.90
Polud. kolei państw. lomb.	— —
wen. i central.-włoskiej	— —
kolei żel. po 200 zł. w. a.	— —
czyli 500 fr. z wpłatą	— —
180 zł.	210. — 211. —
Kol. Ces. Elzbiety po 200 zł.	— —
mon. konw.	127.50 127.75
Kol. Kar. Lud. po 200 zł.	— —
mon. konw.	213. — 213.50
Lwowsko-czerniow. kolej	— —
po 200 zł. w. a. w srebrze	— —
(20 f. s.)	175. — 176. —
Uprzyw. czeska kolej zach.	— —
chodnia po 200 zł. w. a.	156.50 157. —
Polud.-póln.-niem. kolei	— —
kom. po 200 zł. m. k.	109. — 109.50
Kolei Cisy po 200 zł. m. k.	— —
po 140 zł. (70%) wpłaty	147. — 147. —
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis.	— —
po 200 zł. m. k.	— —

4. Listy zastawne.	
(za 100 zł.)	pien. towar.
Banku (Glet. z r. 1857 po 5%	— —
narod. 10let. „1857 po 5%	105. — —
w m. k. przeznaczone do	— —
los. po 5%	94.25 94.75
Banku (na 12 m. 5%	— —
narod. przezn. do loso-	— —
w. a. (wania po 5%	89.60 89.80
Gal. Tow. kred. w w. a.	— —
po 4%	71.50 —
Węgier. Towar. ziemskie	— —
po 5%	80.70 81. —
5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.	
Kolej Elzbiety po 5% za	— —
100 zł. m. k.	99. — —
detto detto w srebr. upr.	— —
za 100 zł. w. a.	88. — 88.50
Emis. z r. 1862 za 100 zł.	— —
wal. austr.	81.50 82. —
Tow. austr. kol. państwa	— —
po 500 fr.	125. — 126. —
Kol. Lomb.-wen. po 500 fr.	113.50 114. —
Kol. póln. po 100 zł. m. k.	94.25 94.75
Kol. póln. po 100 zł. w. a.	90. — 91. —
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	74. — 75. —
Uprzyw. czeska kol. zach.	— —
po 300 zł. w. a. (w srebrze)	— —
za 100 zł.	93. — 94. —
Polud. póln. kolej kom. po	— —
5% za 100 zł.	76.25 76.75
Kolej gal. Karola Ludwika	— —
po 300 zł. w. a. (w srebrze)	— —
po 5% za 100 zł.	94.50 95. —

6. Losy. (za sztukę.)	
pien. towar.	
Tow. zeg. par. na Dunaju	93. — 95. —
za 100 zł. m. k.	— —
Lloyda za 100 zł.	89. — —
7. Weksle. (Na 3 miesiące.)	
Amsterdam za 100 zł. hol	— —
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	107.90 108.10
Berlin za 100 tal.	— —
Wrocław za 100 tal.	— —
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	108.10 108.20
Genua za 100 lir. piem.	— —
Hamburg za 100 M. B.	96.75 96. —
Lipsk za 100 tal.	— —
Lwurna za 100 lil. tosk.	— —
Londyn za 10 fl. szt.	128.20 128.75
Lugdun za 100 fr.	— —
Mediolan za 100 lir. wł.	— —
Marsylia za 100 fr.	50.90 50.95
Paryż za 106 fr.	50.95 51.10
Praga za 100 zł. w. a.	— —
Tryest za 100 zł. w. a.	— —
Wenecya za 100 zł. w. a.	— —
(31 dni po okazaniu.)	
Bukareszt za 100 piast. wol.	— —
Konstantynopol za 100 piast. tur.	— —
Kurs złota.	
Dukaty ces. men.	6.09 6.10
detto pełnej wagi	6.09 6.10
Korona	— —
20 frankówka	10.27 10.28
Rosyjski imperyal	10.55 10.60
Talar związkowy	1.90 1.91
Srebro	127. — 127.50
Kurs korony w c. k. kasach 17 zł. 48 5/10 c.	— —